

forholdene her i landet fortsat afgøres ved direkte aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, dog at det i artikel 119 er fastsat, at princippet om ligeløn til mænd og kvinder for samme arbejde skal gennemføres. Fra dansk side er det forbehold gjort gældende, at gennemførelse af dette princip kan ske ved direkte aftale mellem parterne.

Der foreligger ikke oplysninger om, at Fællesskabet på dette område skulle have etableret nogen praksis, der skulle kunne anfægte parternes frie aftaleret.

Spørgsmål 23:

Der ønskes en redegørelse for de undersøgelser m. v., der er igangsat efter Romtraktatens artikel 118, og en vurdering af, hvorvidt den bebudede harmonisering af socialpolitikken kan ventes at få konsekvenser for Danmarks vedkommende i tilfælde af medlemskab.

Svar:

Om udviklingen på det af Fællesmarkedstraktatens artikel 118 omfattede område blev det i en indberetning af 6. juni 1961 fra Danmarks faste mission ved Det europæiske økonomiske Fællesskab bl. a. oplyst, at Fællesskabets Kommission havde indledt forskellige undersøgelser i samarbejde med nationale eksperter fra Fællesskabets 6 medlemslande, herunder bl. a. vedrørende arbejdstidens længde i medlemslandene. Det oplystes videre i indberetningen, at Kommissionen havde besluttet at nedsætte et arbejdsudvalg omfattende repræsentanter for fagforbund, arbejdsgivere og de 6 medlemslande for at undersøge den faktiske situation vedrørende de i artikel 118 omhandlede spørgsmål, i særdeleshed den sociale sikring og spørgsmålet om beskyttelse på arbejdspladsen for kvinder og unge arbejdere. På grundlag af undersøgelserne i arbejdsudvalget ville man til sin tid søge udarbejdet en rapport om muligheden for harmonisering af medlemslandenes lovgivning og om konventioner omfattende Fællesskabet som helhed.

Ifølge en meddelelse af 22. december 1961 fra missionen er der imidlertid ikke af Kommissionen foretaget noget med henblik på nedsættelsen af det omhandlede arbejdsudvalg med repræsentanter bl. a. for fagforbund og arbejdsgivere, men Kom-

missionen konsulterer regelmæssigt sekretariatet for de pågældende organisationer inden for Fællesskabets 6 medlemslande. Efter det af missionen oplyste er der i øvrigt tale om rent foreløbige undersøgelser, i særdeleshed vedrørende beskyttelse på arbejdspladsen for kvinder og unge arbejdere samt social sikring, og resultater af disse undersøgelser kan tidligst forventes at foreligge i løbet af 1962.

Angående den i Fællesmarkedstraktaten forudsatte harmonisering af medlemsstaternes lovgivning samt spørgsmålet om harmoniseringens eventuelle virkninger for den sociale lovgivning her i landet i tilfælde af Danmarks indtræden som medlem af Det europæiske økonomiske Fællesskab er det i arbejds- og socialministeriernes redegørelse af 23. august 1961 (s. 23) bl. a. udtalt, at bestemmelserne i traktatens artikler 100-102 ikke i særlig grad synes at tage sigte på sociallovgivningen eller bestemmelserne vedrørende arbejdsmarkedet. Reglerne synes at have til formål at fjerne enkeltstående bestemmelser, der direkte modvirker Fællesmarkedets oprettelse eller funktion eller virker forrykkende på konkurrencevilkårene, men bestemmelser af denne art forekommer ikke i den danske arbejds- eller sociallovgivning. I redegørelsen er der derhos (s. 26) givet udtryk for den opfattelse, at Fællesmarkedstraktaten ikke stiller krav om, at de enkelte fællesmarkedsländes økonomiske byrder ifølge sociallovgivningen skal være ens, eventuelt at landenes udgifter til sociale ydelser skal finansieres på ensartet måde.

Vedrørende bestemmelserne i Fællesmarkedstraktatens artikler 119 og 120 om harmonisering på bestemt afgrænsede områder er der i arbejds- og socialministeriernes nævnte redegørelse af 23. august 1961 anlagt nogle synspunkter og vurderinger. For så vidt angår artikel 119 om ligeløn til mænd og kvinder for samme arbejde, henvises til det foran ad spørgsmål 22 anførte.

Om artikel 120 vedrørende betaling af løn i ferier skal man henvise til fremstillingen s. 33-34 i redegørelsen af 23. august 1961, hvor det bl. a. er udtalt, at bestemmelsen ikke efter sit indhold giver anledning til ændringer i den gældende danske lovgivning eller administrative ordning af ferie med løn.